

ונער שט אל קרב על טוב ועל יקר לו
 נפשי עוד ירחק בכמר רחמים
 אל כל אשר גלחמו, כל אשר נפלו
 במשעולי אדם בודד בלבב התהו,
 חוצבי אור מנפשם כחסד לשימון.
 אין כל תובע יפי, ושכר לו אין.
 מנגד יצף מות - קץ, אמת אחת.
 אף חי, עוד חי היפי, ויבקש ללב
 על עבר פי-תהום, באפס יאים.
 שיר יחדש ללב: אדם, אל עזבו,
 רתת-הדר ידע בתהו תריה -
 ומה-לו מות בא ומה אימת-חיים?

לפני פלאיך

לפני פלאיך אעמד כה, עולמי,
 ולא אדע, מי הוא, אליו ירן דמי:
 יום יום גס יחדש - פורח שושן-שמש
 וערב יגלש שקט ותעמק תכלת-אמש.

לפני פלאיך אעמד כה, עולמי:
 מי אתה, אדמה והתפלץ דמי?
 ליל-סהרורי חיי: רהה אתעצ לבדי
 ויין רקיע עוד, וארץ - ללשדי.

לפני פלאיך אעמד כה, עולמי.
 תגלה-נא, אשר לך שועת דמי!

אל הלטאה

אדמונית, זהירה, מוגת-הצעד,
 לשך - חיי-אימה ממשכים.
 בת יום את, בת יומים, לא-רחמה,
 ופחד-עדנים לך סוד דרכים.

דקה ואדמונית, מוגת-הצעד,
 קרעי-צינור - קרח בסדקים:
 אוש גבעל - את קלפה מגלדת,
 גבשוש כהר יחסם אור-אפקים.

רגלך מראה-כנף, זנבך - סנפיר
 ורם ותהום לא לך: רק פחד וזחל.
 רובצת כמתה, תצפי גואשת
 מוט אדמה, בגשור רסיס-הטל.

פחדך מי הוא ימד לך, לטאתי,
 עת תתחפשי מתה על הדרכים?
 בת יום את, בת יומים, לא רחמה,
 ואלם בך - מלוא פחד הנצחים.